

Dosarul nr. 2ra-1211/22
(2-20134986-01-2ra-29082022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Russu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentanții recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț și avocatul Valentin Caisîn,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Carpov împotriva Agenției Proprietății Publice, intervenient accesoriu Vitalie Gațcan cu privire la anularea parțială a ordinului nr. 33-P din 07 septembrie 2020, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de apelantul Vladimir Carpov, reprezentat de avocatul Ludmila Covganeț, a fost menținută hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 29 octombrie 2020, Vladimir Carpov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice, intervenient accesoriu Vitalie Gațcan cu privire la anularea parțială a ordinului nr. 33-P din 07 septembrie 2020 în partea pct.5 prin care s-a ordonat încetarea, restabilirea lui Vladimir Carpov în funcția de administrator al Î.S. „Bacul Molovata”, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 25 octombrie 2000, a încheiat contractul cu Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor în persoana ministrului Afanasie Smochin cu privire la exercitarea funcției de manager - șef al întreprinderii de stat ”Bacul Molovata”.

A menționat reclamantul că la 12 iulie 2010, a încheiat contractul nr.123 cu Fondatorul Î.S. “Bacul Molovata” pentru perioada de la 12 iulie 2010 până la 12 august 2010.

La data de 11 august 2010, a încheiat contractul nr.125 cu fondatorul Î.S. “Bacul Molovata” pentru perioada de la 13 august 2010 până la 13 august 2011, ulterior fiind prelungit contractul pentru perioada de un an.

A mai susținut reclamantul că la 10 august 2012 a încheiat contractul nr.151

cu fondatorul Î.S. "Bacul Molovata" pentru perioada de la 14 august 2012 până la 14 august 2013.

A comunicat reclamantul că, contractul nr.151 din 10 august 2012 a fost prelungit prin acordul suplimentar din 25 iulie 2013, acordul suplimentar din 14 august 2014, acordul suplimentar din 28 iulie 2015, ordinul nr. 33-P din 24 august 2019, ordinul nr. 6-P din 25 februarie 2020.

A indicat reclamantul că la data de 25 februarie 2020 prin ordinul nr. 6-P a fost prelungit termenul de acțiune al contractului nr. 151 din 10 august 2012 până la data de 31 august 2020.

La data de 07 aprilie 2020, prin ordinul nr.14-P al directorului general al Agenției Proprietății Publice a fost abrogat ordinul nr.6-p din 25 februarie 2020 cu privire la prelungirea termenului de acțiune al contractului individual de muncă și desemnat în calitate de administrator interimar al Î.S. "Bacul Molovata", Vitalie Gațcan.

A specificat reclamantul că prin ordinul nr.14-P din 07 aprilie 2020, Vladimir Carpov a fost eliberat din funcția de administrator în temeiul regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Proprietății Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 902/2017, art. 54 alin. (2), art. 81 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul muncii și art. 7 alin. (3) din Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală.

A comunicat reclamantul că ordinul nr. 14-P din 07 aprilie 2020 a fost contestat în instanța de judecată, iar, prin hotărârea din 04 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a anulat ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 14-P din 07 aprilie 2020 cu privire la abrogarea ordinului nr. 6-P din 23 februarie 2020 cu privire la prelungirea termenului de acțiune a contractului individual de muncă al administratorului Î.S. "Bacul Molovata" s-a restabilit Vladimir Carpov în funcția de administrator al Î.S. „Bacul Molovata” s-a încasat din contul Agenției Proprietății Publice în beneficiul lui Vladimir Carpov salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 07 aprilie 2020 - 31 august 2020, în mărime de 66 000 lei și 05 bani, s-a încasat din contul Agenției Proprietății Publice în beneficiul lui Vladimir Carpov suma în mărime de 5000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, s-a încasat din contul Agenției Proprietății Publice în beneficiul lui Vladimir Carpov cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 5000 lei și s-a dispus executarea imediată a hotărârii judecătorești în partea restabilirii în serviciu și încasării unui salariu mediu lunar pentru absența forțată de la muncă în mărime de 16 501 lei și 25 de bani.

A indicat reclamantul că în vederea executării hotărârii judecătorești nr. 2-5961/20 din 04 septembrie 2020, i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 33-P din 07 septembrie 2020 prin care la pct. (1) în temeiul art. 82 lit. j¹ din Codul muncii, s-a încetat contractul individual de muncă cu administratorul interimar al Î.S. „Bacul Molovata”, Vitalie Gațcan; la pct. (2) s-a anulat ordinul nr.14-P din 07 aprilie 2020 cu privire la abrogarea ordinului nr. 6-P din 23 februarie 2020 cu privire la prelungirea termenului de acțiune a contractului individual de muncă nr.151 din 10 august 2012 încheiat între fondator și administratorul Î.S. "Bacul Molovata", la pct. (3) s-a restabilit Vladimir Carpov în funcția de administrator al Î.S. „Bacul Molovata”; la pct. (4) contabilitatea întreprinderii va achita imediat lui Vladimir

Carpov un salariu mediu lunar în mărime de 16 501 lei și 25 de bani și la pct. (5) în temeiul art. 82 lit. f) din Codul muncii, s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr. 151 din 10 august 2012 încheiat între fondator și administratorul Î.S. „Bacul Molovata”, în legătură cu expirarea termenului acestuia.

A considerat reclamantul ca fiind ilegal ordinul nr. 33-P din 07 septembrie 2020 cu privire la anularea ordinului nr.14-P din 07 aprilie 2020 în partea ce ține de pct. (5) din ordin și anume încetarea contractului individual de muncă nr.151 din 10 august 2012 în legătură cu expirarea termenului acestuia.

A invocat reclamantul că prin ordinul menționat, angajatorul Agenția Proprietății Publice într-un mod abuziv l-a eliberat din funcția de administrator al Î.S. „Bacul Molovata”.

A accentuat reclamantul că contrar hotărârii din 04 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 07 septembrie 2020, Agenția Proprietății Publice a dispus încetarea contractului individual de muncă și în loc să fie restabilit în funcție, prin ordinul nr. 33-P din 07 septembrie 2020, Agenția Proprietății Publice într-un mod abuziv nu a executat hotărârea invocată, dar din nou printr-un ordin ilegal l-a eliberat din funcție.

A considerat reclamantul că o asemenea eliberare din funcție este ilegală, or, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul muncii, contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia.

A relevat reclamantul că la data de 24 august 2019, prin acordul adițional nr. 3 al contractului individual de muncă nr.151, termenul de acțiune a contractului s-a prelungit până la 29 februarie 2020 și s-a modificat pct.7.5 din capitolul VII „Modificarea și rezilierea contractului” prin care se indică că “fondatorul este în drept în orice moment să înceteze prezentul contract informând în scris despre aceasta administratorul cu o lună înainte de data încetării”.

A mai invocat reclamantul că din acordul dat reiese că durata contractului individual de muncă a fost prelungită până la 29 februarie 2010, însă a continuat să activeze și după data de 29 februarie 2020, iar contractul individual de muncă a fost prelungit automat pe o perioadă nedeterminată. În acest sens, a invocat prevederile art. 83 alin. (4) din Codul muncii.

De asemenea, a susținut reclamantul că, contractul individual de muncă nr. 151 din 29 februarie 2020 a fost prelungit pe o perioadă nedeterminată, iar eliberarea sa repetată din funcție, în baza aceluiași temei, nu putea fi admisă.

Totodată, a menționat reclamantul că, potrivit pct. 7.3 din contractul individual de muncă nr.151 din 29 februarie 2020, este stipulat că „administratorul poate fi eliberat din funcție, cu preavizarea lui în scris cu o lună înainte”, însă nu a fost preavizat.

A mai indicat reclamantul că, potrivit prevederilor art. 184 alin. (1) din Codul muncii, la fel, este stipulat că, angajatorul este obligat să preavizeze salariatul, prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), sub semnătură, despre intenția sa de a desface contractul individual de muncă încheiat pe o durată nedeterminată sau determinată.

A susținut reclamantul că și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu conform actelor normative, a statutului și regulamentelor interne, nu a fost sancționat niciodată și a fost primul administrator care a asigurat libera circulație între ambele maluri ale

Nistrului.

A comunicat reclamantul că în pofida problemelor economice-financiare, activitatea Î.S. "Bacul Molovata" nu a fost întreruptă și astfel, activitatea economică a localităților din zonă nu a fost afectată.

A mai reiterat reclamantul că ordinul nr. 33-P din 07 septembrie 2020 în partea încetării contractului individual de muncă nr.151 din 10 august 2012 în legătură cu expirarea termenului este ilegal și urmează a fi anulat.

A declarat reclamantul că nefiind de acord cu acest ordin, la data de 24 septembrie 2020, a expediat o cerere prealabilă, însă un răspuns la aceasta nu a primit.

A menționat reclamantul că potrivit pct.7 din ordinul nr. 33-P din 07 septembrie 2020, acesta ar fi trebuit contestat în instanța de contencios administrativ, însă având în vedere că a prestat munca în domeniul public, dar nu este funcționar public, or, potrivit hotărârii plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă nr. 9 din 22 decembrie 2014 este prevăzut că salariații litigiilor individuale de muncă ce rezultă din domeniul public pot fi clasificați în trei categorii: a) funcționari publici; b) salariați care nu au calitate de funcționari publici, dar care prestează muncă în domeniul public; c) persoanele alese, astfel că, doar funcționarii publici constituie parte a litigiilor individuale de muncă care urmează a fi examinate în cadrul procedurii de contencios administrativ.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile conform dispozițiilor art. 85 alin. (1) lit. a), art.166 - 167 din Cod de procedură civilă și art. 68, art. 81, art. 82, art. 89, art. 90, art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, precum și prevederile Legii cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală nr. 246 din 23 noiembrie 2017.

A solicitat reclamantul anularea parțială a ordinului nr. 33-P din 07 septembrie 2020 în partea pct. 5 din ordin prin care s-a ordonat încetarea contractului individual de muncă nr. 151 din 10 august 2012 în legătură cu expirarea termenului acestuia, restabilirea în funcția de administrator al Î.S. "Bacul Molovata", încasarea salariului pentru perioada absentă forțată de la muncă, încasarea de la pârât a sumei în mărime de 50 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 05 februarie 2021, avocatul Ludmila Covganeț în interesele apelantului Vladimir Carpov a declarat apel împotriva hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de apelantul Vladimir Carpov, reprezentat de avocatul Ludmila Covganeț, a fost menținută hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru

soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel a conchis că, cererea de apel urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Colegiul a considerat necesar de a reitera că, reieșind din conținutul ordinului nr.33-P din 07 septembrie 2020, emis în vederea executării hotărârii din 04 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, temeiul încetării contractului individual de muncă nr.151 din 10 august 2012 încheiat între fondator și administratorul Î.S. ”Bacul Molovata” Vladimir Carpov pe o durată determinată până la data de 31 august 2020 a constituit art. 82 alin.(1) lit. f) din Codul muncii, expirarea contractului individual de muncă încheiat pe o durată determinată.

Ori, în corespundere cu prevederile art.81 din Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta:

a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art. 82, art. 305 și art. 310 Codul muncii);

a¹) prin acordul scris al părților (art. 821 Codul muncii);

b) la inițiativa uneia dintre părți (art. 85 și art. 86 Codul muncii).

Potrivit art. 82 lit. f) din Codul muncii, contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată – de la data prevăzută în contract, cu excepția cazului când raporturile de muncă continuă de fapt și nici una dintre părți nu a cerut încetarea lor, precum și a cazului prevăzut la art. 83 alin. (3).

Așadar, contractul individual de muncă încheiat cu Vladimir Carpov a încetat în circumstanțe ce nu depind de voința părților, în legătură cu expirarea acestuia la data de 31 august 2020.

Totodată, Colegiul a reținut că apelantul-reclamant Vladimir Carpov nu este de acord cu pct. 5 din ordinul nr. 33-P din 07 septembrie 2020 cu privire la anularea ordinului nr.14-P din 07 aprilie 2020, în partea încetării contractului individual de muncă nr.151 din 10 august 2012 în legătură cu expirarea termenului acestuia.

Subsecvent, Colegiul a apreciat critic aserțiunile apelantului precum că Agenția Proprietății Publice într-un mod abuziv nu a executat hotărârea din 04 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, or, apelantul putea fi restabilit în drepturi numai în limita în care acesta le avea.

Astfel, dat fiind că contractul individual de muncă nr.151 din 10 august 2012 expiră la data de 31 august 2020, hotărârea sus indicată a instanței din 04 septembrie 2020 nu putea servi temei de prolongare a acestui contract dincolo de această dată (31 august 2020), mai ales în condițiile în care prin hotărârea din 04 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a dispus încasarea din contul Agenției Proprietății Publice în beneficiul lui Vladimir Carpov a salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 07 aprilie 2020 - 31 august 2020, fiind indicată data limită de activitate și de remunerare a lui Vladimir Carpov în funcția de

administrator al Î.S. „Bacul Molovata” până la data de 31 august 2020, ceea ce denotă că Agenția Proprietății Publice a executat în totalitate hotărârea din 04 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, implicit și restabilirea lui Vladimir Carpov în funcție până la data de 31 august 2020.

Iar, în condițiile în care contractul individual de muncă cu apelantul Vladimir Carpov nu a fost prelungit din lipsa voinței angajatorului (f.d.135), corect s-a dispus prin ordinul nr.33-P din 07 septembrie 2020 încetarea contractului individual de muncă nr.151 din 10 august 2012, în legătură cu expirarea acestuia la 31 august 2020.

De asemenea, instanța de apel a conchis că pentru prelungirea termenului de acțiune al contractului de muncă încheiat cu reclamantul-apelant Vladimir Carpov dincolo de data de 31 august 2020, urma să existe o manifestare de voință și din partea Agenției Proprietății Publice și nu doar a lui Vladimir Carpov (f.d. 96, 123).

În această ordine de idei, nu subzistă nici argumentul apelantului precum că a continuat să activeze și după data de 29 februarie 2020, caz în care în temeiul art. 83 alin. (4) din Codul muncii, contractul individual de muncă a fost prelungit pe o perioadă nedeterminată (f.d. 5), în condițiile în care în speță aceste prevederi nu sunt aplicabile.

Or, conform dispozițiilor art. 260 din Codul muncii, contractul individual de muncă cu conducătorul unității se încheie pe durata indicată în documentele de constituire a unității sau pe un termen stabilit în contract prin acordul părților.

Totodată, deși ordinul nr. 6-P din 25 februarie 2020 prin care termenul contractului nr. 151 din 10 august 2012 a fost prelungit până la 31 august 2020 (f.d. 30) a fost abrogat de către Agenția Proprietății Publice prin acest ordin, de fapt, angajatorul și-a exprimat expres voința ca Vladimir Carpov să continue raporturile de muncă după data de 29 februarie 2020, or, Vladimir Carpov a continuat să activeze după data de 29 februarie 2020 până la data de 07 aprilie 2020, data abrogării ordinului nr. 6-P din 25 februarie 2020, iar în calitate de administrator interimar fiind desemnat Vitalie Gațcan (f.d. 31).

Potrivit art. 83 alin. (4) din Codul muncii, dacă, la expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui și raporturile de muncă continuă de fapt, contractul se consideră prelungit pe durată nedeterminată.

Respectiv, instanța de apel a constatat că, Agenția Proprietății Publice după expirarea termenului de acțiune a contractului la 29 februarie 2020, și-a exprimat intenția de a prelungi termenul de acțiune a contractului pentru o perioadă determinată - până la data de 31 august 2020, caz în care contractul nu putea fi prelungit automat pentru o perioadă nedeterminată după cum a afirmat apelantul Vladimir Carpov (f.d. 97,123), ceea ce denotă neîntrunirea în prezenta speță a prevederilor art. 83 alin. (4) din Codul muncii.

Mai mult decât atât, prevederile art. 83 alin. (4) din Codul muncii, sunt inaplicabile și din considerentul că în cazul contractului de muncă cu administratorul unei întreprinderi de stat contractul acestuia prin definiție este cu termen, după expirarea căruia pentru a fi desemnat un nou administrator urmează a fi petrecut concurs, ceea ce s-a realizat prin procesul-verbal al ședinței consiliului de administrație nr. 9 din 17 septembrie 2020 prin care a fost desemnat câștigător

Vitalie Gațcan, care în temeiul ordinului nr. 35-P din 19 septembrie 2020 a fost numit în calitate de administrator al Î.S. „Bacul Molovata” până la reorganizarea acesteia, dar pe o perioadă nu mai mare de 5 ani.

Instanța de apel a mai constatat că acest concurs a fost public, iar Vladimir Carpov nu a fost lipsit de posibilitatea de a participa la acest concurs.

Colegiul a respins ca fiind neîntemeiate și alegațiile apelantului cu referire la necesitatea preavizării acestuia despre încetarea contractului, după cum prevede pct.7.5 din contract și art. 184 alin. (1) din Codul muncii, or, acestea la fel sunt inaplicabile speței, deoarece ambele surse menționate vizează ipoteza încetării contractului de muncă înainte de expirarea termenului acestuia și nu se extind asupra situației de încetare a contractului de muncă în legătură cu expirarea termenului.

De altfel, pct.7.5 din contractul nr.151 din 10 august 2020, a fost modificat prin acordul adițional nr. 3 din 24 august 2019, în care este prevăzut că fondatorul este în drept în orice moment să înceteze prezentul contract (fără indicarea motivului), informând despre aceasta administratorul cu o lună înainte de data încetării (f.d.5, 127).

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului privind necesitatea existenței propunerii consiliului de administrație, or, aceasta nu este necesară în cazul încetării contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Potrivit art.7 alin. (3) din Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație. Fondatorul întreprinderii de stat transmite atribuțiile de administrare a patrimoniului și de desfășurare a activității de întreprinzător administratorului în baza contractului individual de muncă.

Așadar, din norma legală sus indicată rezultă că propunerea consiliului de administrație urmează a fi făcută la ”desemnare”, adică la numirea în funcție, la angajarea în funcție și la ”eliberare”, adică la concedierea angajatului conform art. 86 din Codul muncii, or, sensul ”eliberării din funcție” nu este propriu sensului de ”încetare a contractului individual de muncă în legătură cu expirarea termenului acestuia”, care este o circumstanță ce nu depinde de voința părților.

Într-o altă ordine de idei, contrar aserțiunilor apelantului, Colegiul a constatat că Î.S. ”Bacul Molovata” este o persoană juridică care desfășoară activitate de întreprinzător (comercială), ceea ce denotă că este o persoană juridică de drept privat, fondatorul căreia este statul, caz în care nu subzistă argumentul apelantului precum că Î.S. ”Bacul Molovata” este un subiect de drept public și nu pot fi aplicate prevederile de la art. 200 din Codul civil (f.d.128), în temeiul cărora administratorul poate fi eliberat din funcție prin hotărârea organului competent al persoanei juridice conform temeiului prevăzut de lege sau contract, precum și fără invocarea unui motiv, fără termen de preaviz.

Așadar, nefiind înlăturată prezumția de legalitate a ordinului nr. 33-P din 07 septembrie 2020 în partea contestată, pe cale de consecință, Colegiul a apreciat ca fiind nejustificate legal și cerințele privind restabilirea apelantului în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru perioada absentă forțată de la muncă, precum și cerinței privind repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 lei, în condițiile în care nu a fost făcută dovada suportării acestuia.

Subsecvent, Colegiul a menținut hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de apelantul Vladimir Carpov, reprezentat de avocatul Ludmila Covganeț, a fost menținută hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 22 august 2022, reprezentantul recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Ulterior, la 29 august 2022, reprezentantul recurentului Vladimir Carpov, avocatul Valentin Caisîn, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii depuse.

În motivarea recursurilor, recurentul a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 29 august 2022 (f.d. 32, 47 Vol. II) instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursurile depuse, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 15 noiembrie 2022, reprezentantul intimatului Vitalie Gațcan, avocatul Serghei Cebotari, a solicitat de a considera recursurile declarate de reprezentanții recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț și avocatul Valentin Caisîn, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 aprilie 2022, iar cererile de recurs au fost depuse la 22 august 2022 și la 29 august 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 27 iunie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 22, Vol. II). Astfel, cererile de recurs declarate sunt depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de reprezentanții recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț și avocatul Valentin Caisîn, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererile de recurs declarate de reprezentanții recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț și avocatul Valentin Caisîn, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibile cererile de recurs declarate de reprezentanții recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț și avocatul Valentin Caisîn.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de reprezentanții recurentului Vladimir Carpov, avocatul Ludmila Covganeț și avocatul Valentin Caisîn, împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat